

Shammai and Hillel decreed

שמאי והלל גזור -

Overview

The גמרא asked how can we say that the students of שמאי and הלל were גזור on ידים as one of the דבר י"ח, when the ברייתא states that שמאי והלל were גזור on טומאה. Our תוספות explains why we could not offer an alternate solution to this question.

לא בעי לשנויי דשמאי והלל גזור בידיהם הבאות מחמת ספר¹ ולא בסתם ידים -

The גמרא **did not choose to answer that שמאי והלל were גזור on ידים which become טמא on account of them touching a ספר, but not by סתם ידים**; that was the גזירה of the דבר י"ח that even סתם ידים are טמא.

תוספות explains:

דגזרו טומאה על הידים סתמא קתני דמשמע כל סתם ידים:

For the expression in the ברייתא that 'שמאי והלל גזרו טומאה על הידים', was written without qualification, which indicates that all סתם ידים are טמא.

Summary

It is preferable to leave an unqualified statement as is without modifying it.

Thinking it over

הלל and שמאי lived before the גזירות י"ח דבר. Previously² תוספות taught that first they were גזור on a ספר and then on ספר מחמת ידים. We know that ספר was one of the דבר י"ח. How can תוספות attempt to say that שמאי והלל were גזור on ספר מחמת ידים, when in the times of שמאי והלל there was no גזירה on ספר, so (as states³) **לא** ⁴?!**יתכן שגזרו על הידים (הבאות מחמת ספר) ועדיין ספר עצמו לא היה פוסל את התרומה**

¹ The גמרא on the beginning of this עמוד stated גזור בכולהו ידים (טומאת ידים מחמת ספר) גזור ברישא והדר גזור בכולהו ידים. Let us say that this ברישא גזור refers to the גזירה of הלל and שמאי. See 'Thinking it over'.

² יד, א תוד"ה אף.

³ Ibid. [TIE footnote # 5.]

⁴ See שפת אמת.